

Wstęp

Ważne miejsce w systemie zamówień publicznych w Polsce zajmują zamówienia sektorowe. Przede wszystkim z tego względu, że w większości dotyczą działalności reglamentowanej, jak również stanowią poważny udział wartościowy na tle całego systemu udzielanych zamówień publicznych. Pierwsze próby regulacji zamówień sektorowych w polskim porządku prawnym miały miejsce w ustawie z 22.6.2001 r. o zmianie ustawy o zamówieniach publicznych. Po raz pierwszy zarówno podmioty prywatne, jak i publiczne kooperujące w zakresie zamówień sektorowych musiały podporządkować się prawnemu reżimowi regulującemu ich aktywność gospodarczą. Jednakże przedmiotowa regulacja zamówień sektorowych była dość lakoniczna i w pełni nie odzwierciedlała postanowień dyrektywy 93/98 potocznie zwanej dyrektywą sektorową, która następnie została zastąpiona Dyrektywą 2004/17/WE.

Dopiero Prawo zamówień publicznych z 29.1.2004 r. w sposób kompleksowy uregulowało kwestie związane z udzielaniem zamówień sektorowych przez podmioty kooperujące na rynku. Głównym powodem powyższych regulacji było ujednoczenie zasad udzielania zamówień sektorowych, zmierzające z jednej strony do usunięcia, a z drugiej strony do przeciwdziałania powstawaniu zjawisk patologicznych. Dodatkowo również zwiększenie efektywności gospodarowania środkami pozostającymi w dyspozycji zamawiających sektorowych. Stąd niezmiernie ważnym jest prawidłowe stosowanie przepisów regulujących procedury udzielania zamówień sektorowych w praktyce przez zamawiających sektorowych.

Dbałość o prawidłowe udzielanie zamówień sektorowych, jak również brak na rynku wydawniczym publikacji książkowych poświęconych tej problematyce, skłoniła autorów do napisania opracowania, będącego niejako zarysem prawa zamówień sektorowych.

Pierwszy rozdział opracowania poświęcony został omówieniu definicji zamówień sektorowych ze szczególnym uwzględnieniem zakresu podmiotowego, jak i przedmiotowego tych zamówień. Nie zabrakło również omówienia problematyki wyłączeń z procedury zamówień sektorowych. Autorzy w głównej mierze skoncentrowali się na uwzględnieniu w treści merytorycznych rozważań, bogatego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

W drugim rozdziale została dokonana analiza merytoryczna czynności zamawiającego sektorowego poprzedzających moment wszczęcia postępowania. Rozważania dotyczą więc właściwego opisu przedmiotu zamówienia sektorowego, tak by nie naruszyć podstawowych zasad systemu zamówień publicznych, tj. zasady równości i zasady uczciwej konkurencji. W dalszej części tego rozdziału została omówiona problematyka prawidłowego oszacowania wartości przedmiotu zamówienia sektorowego, która to czynność jest niezmiernie ważna z punktu widzenia prowadzenia dalszego postępowania. W końcowej części rozdziału zawarte są rozważania na

temat możliwości usprawnienia pracy zamawiającego przez powołanie komisji przetargowej oraz jej właściwego uregulowania w procedurach udzielanych zamówień publicznych.

W rozdziale trzecim przedmiotowego opracowania autorzy opisują procedury udzielania zamówień sektorowych w poszczególnych trybach. Począwszy od zdefiniowania trybu, w którym jest udzielane zamówienie sektorowe, a skończywszy na ogłoszeniu wyniku postępowania. W celu bardziej przejrzystego zrozumienia poszczególnych procedur, w których są udzielane zamówienia sektorowe, zostały opracowane odpowiednie wzorcowe dokumenty, mające ułatwić z jednej strony zrozumienie istoty poszczególnych postępowań, zaś z drugiej strony dopomóc zamawiającym sektorowym w praktycznym ich udzielaniu.

W rozdziale czwartym zawarte są rozważania dotyczące specyfiki stosunku zobowiązaniowego nawiązywanego po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego sektorowego. W dalszej części rozdziału omówiona zostały rodzaje umów zawieranych po udzieleniu zamówienia publicznego sektorowego. Ponadto autorzy prowadzą rozważania dotyczące konstrukcji prawnej umowy ramowej jako swoistego etapu na drodze do udzielenia zamówienia. Z kolei w rozdziale szóstym zawarta jest analiza skuteczności wykorzystywania, przez podmioty biorące udział w uzyskaniu zamówienia jak i jego udzieleniu, prawnych instrumentów wpływających na prawidłowość udzielanych zamówień sektorowych. Omawiane są zatem takie instrumenty prawne, jak: atestacja, koncyliacja, czy też pozaustawowa forma rozstrzygnięcia sporów w ramach *Public Procurement Network*.

W siódmym rozdziale pracy została omówiona istota i funkcja procedury umożliwiającej wnoszenie środków ochrony prawnej przez uczestników postępowań o udzielenie zamówienia publicznego sektorowego.

W opracowaniu zostało również zamieszczone wybrane orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i sądów krajowych.

Oddając książkę czytelnikom, mamy nadzieję, że spotka się ona z życzliwym przyjęciem zarówno ze strony praktyków, jak i teoretyków prawa. Wierzymy, że pomoże w rozwiązywaniu wielu problemów pojawiających się w procesie udzielania zamówień sektorowych, jak i ich zdobywania.

Autorzy